

samme Lønning som for Justitssekretairerne ved de andre Retter. I § 5 ere Lønningsbestemmelserne for de i Loven af 19de Februar 1861 § 15 omhandlede Embeder noget forandrede. De under Landsøver- samt Hof- og Stadsretten ansatte 14 Assistentter og de under Criminal- og Politiretten ansatte 8 Protokolførere ere efter den nævnte Lovparagraf nemlig deelte hver for sig i to lige store Lønningsklasser, der lønnes henholdsvis med 900 Rbd. og 700 Rbd. hver foruden Sædtillæg hvorhos de to yngste Protokolfsekretairer i Høiesteret, lønnes lige med den ældste Lønningsklasse.

Lønningerne have efter Sædomsfrivningen været udbetalte med i Gjennemsnit 827 Rbd. 24 ø. og 1054 Rbd. 24 ø., til hvilken Forøgelse der formenes ved de lavere lønede Poster at burde tages et væsentligt Hensyn. For at fastsætte passende Lønningsstørrelser er det nu fundet rigtigst, istedetfor 2 at foreslaae 3 Lønningsklasser for de omhandlede Assistentter og Protokolførere, hvis efter det Ovennævnte fremkomne Antal egnede sig til en saadan Tredeling, og tillige at foreslaae Lønningen for den yngste Protokolfsekretair i Høiesteret samt for 1 Assistent i Kjøbenhavns Sø- og Handelsret sat lige med den mellemste Klasse. Den laveste Lønningsstørrelse er da foreslaaet noget mindre og den høieste noget høiere end efter Loven af 19de Februar 1861.

ad § 6.

For Politidirektøren i Kjøbenhavn er foreslaaet samme Lønning som for Høiesteretsassessorer er bestemt. Begyndelseslønningen er vel efter Loven af 19de Februar 1861 § 16 for Politidirektøren sat 200 Rbd. høiere, foruden at der af Lønningen beregnes Sædtillæg. Men der findes ikke tilstrækkelig Grund til fremtidig at bibeholde denne høiere Lønning.

ad § 7.

For Inspektørerne ved Straffeanstalterne er med Hensyn til de i Loven af 19de Februar 1861 fastsatte Lønninger foreslaaet den Forandring,

at Lønningen for Inspektøren ved Viborg Straffeanstalt sættes lige med Lønningen for Inspektøren i Horsens, af Hensyn til, at der i Viborg er, siden Lønningen fastsattes, indrettet Cellefængsel. Derhos ere samtlige Lønninger for Inspektørerne forhøiede med 200 Rbd., fordi der efter Forslaget ikke paaregnes nogen Forøgelse gennem Sædtillægget. At Lønningerne for disse ansvarfulde og besværlige Embeder i sin Tid ikke ere fastsatte høiere, skyldes formentlig den Omstændighed, at der er tillagt de Paagældende fri Bolig, Brandfel og Gas, foruden deres Lønning. At det førstnævnte Emolument er dem tillagt, foreslaaes navnlig af Hensyn til Pensionsretten optaget i Loven.

ad § 8.

Den særdeles Betydning, det for hele Straffeshysemet har, at der ved Fængslerne findes dygtige Sjælesørgere, der ere saaledes stillede, at de kunne offere Fængslet deres hele Tid, i Forbindelse med det særdeles Onskelige i, at Fængselspræsterne lønnes saaledes at de ikke nødsages til alfor hurtigt at søge anden Befordring, har bevirket, at Man har anseet det rettest i det Hele at bringe Forhøielser i Forslag med Hensyn til Lønningerne for disse Embedsmænd og navnlig, at foreslaae Lønning for en egen Præst ved Viborg Straffeanstalt, hvor Nødvendigheden af en saadan nu, efterat Fængslet tillige er blevet et Cellefængsel, har viist sig endnu mere paatrængende end tidligere. Lønningerne ville formentlig findes afpassede efter Embedsvirksomhedens forskellige Omfang, navnlig naar hensees til, at der er tillagt Præsterne ved Bridesløselille og Horsens Fængsler fri Bolig og Brandeputat.

ad § 9.

Lønningen for Stifts- og Landphystet er forøget med Sædtillæggets Gjennemsnit, noget afrundet. De for Sekretairen ved det Kongelige Sundhedskollegium og for Forstanderen ved Vaccinationsinstituttet ved Lov af 19de Februar 1861 § 20 bestemte Honorarer synes ikke at egne sig til at fastsættes ved Lønnings-